உ

கணபதி துணை.

ஒளவையார்

அருளிச்செய்த

வாக்குண்டாம்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

திருத்தப்பட்ட உரையுடன்

அவர்கள் சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

பொன்னம்பலபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

விரோதிகிருது ௵ ஆடி ௴.

இதன் விலை அணா - ௩.

ஔவையார் அருளிச்செய்த

வாக்குண்டாம்

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரா
ணோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

இதன்பொருள். துப்பு ஆர் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் - பவளம்போலும் (சிவப்பாகிய) திருமேனியையும் துதிக்கையையும் உடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடிகளை,— பூக்கொண்டு - பூவைக் (கையிலே) கொண்டு,—தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு - தவறாமல் அடைந்து பூசை செய்வோருக்கு,— வாக்கு உண்டாம் - (நல்ல) வாக்கு உண்டாகும்,—நல்ல மனம் உண்டாம் - நல்ல மனம் உண்டாகும்,—மா மலராள் நோக்கு உண்டாம் - பெருமை பொருந்திய செந்தாமரைப்பூவில் இருக்கின்ற சீதேவியினுடைய அருட்பார்வை உண்டாகும்,—மேனி நுடங்காது - (அவருடைய) சரீரம் (பிணிகளால்) வாடிப் போகாது என்றவாறு.

இதனது தாற்பரியம். விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடிகளைப் பூசிப்பவருக்குக் கல்வியும் நல்லமனமும் செல்வமும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும் என்பதாம்.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
யென்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று

தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

இ - ள். நின்று தளரா வளர் தெங்கு-நிலைபெற்றுச் சோராமல் வளர்கின்ற தென்னமரமானது,—தாள் உண்ட நீரை - (தன்) அடியினாலே உண்ட (வெறு) நீரை,—தலையாலே தான் தருதலால் - (தன்) முடியினாலே (மதுரமாகிய இளநீராக்கித்) தானே தருதலினால்,—ஒருவற்கு நன்றி செயதக்கால் - (நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு ஒருபகாரத்தைச் செயதால்,—அந்நன்றி என்று தரும் கொல் எனவேண்டா - அந்த உபகாரத்தை (அவன்) எப்பொழுது செய்வானோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை. எ - று.

இதனது தாற்பரியம். நற்குணமுடையவனுக்கு உபகாரஞ் செய்தால், அவன் அதனினுஞ்சிறந்த உபகாரத்தை வணக்கத்தோடு விரைந்து செய்வன் என்பதாம். (க)

நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—யல்லாத
வீரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகார
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

இ - ள். நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நற்குணமுடையவராகிய ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரமானது,—கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணும் - கல்லின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்தைப்போல விளங்கும்.—அல்லாத ஈரம் இலா நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் - மற்ற அன்பில்லாத மனமுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமானது,—நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர் - சலத்தின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கு ஒப்பாகும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நல்லவருக்குச் செய்த உபகாரம் என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும்; தீயவருக்குச்செய்த உபகாரம் செய்த அப்பொழுதே அழிந்துவிடும். எ-ம். (உ)

இன்னா விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கா
லின்னா வளவி லினியவு—மின்னாத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
யாளில்லா மங்கைக் கழகு.

இ - ள். இளமை வறுமை வந்து எய்தியக்கால் இன்னா - (இன்பத்தைத் தருகின்ற) இளமைப்பருவமானது, வறுமை வந்து அடைந்தால், துன்பத்தைத் தருவதாகும்,—இன்னா அளவில் இனியவும் இன்னாத - துன்பத்தைத் தருகின்ற முதுமைப்பருவத்தில் இனியனவாகிய பொருள்களும் துன்பத்தைத் தருவனவாம்:—(அவைகள்) நாள் அல்லா நாள் பூத்த நல் மலரும் - சுபகாலமல்லாத காலத்திலே பூத்த நல்லபூவையும்,—ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அழகும் போலும் - அநுபவிப்பவன் இல்லாத மங்கைப்பருவத்தையுடையவளுக்கு உண்டாகிய அழகையும்போலும். எ - று. ஏ அசை. இன்னா-துன்பம். இன்னாவளவு - முதுமைப்பருவம்.

இ-ம். வறுமையோடுகூடிய இளமையும், முதுமையோடுகூடிய செல்வமும் பயன்படாது துன்பஞ்செய்யும். எ-ம். (௯)

அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார் * நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

இ - ள். பால் அட்டாலும் சுவையில் குன்றாது - பாலானது (தன்னைக்) காய்ச்சினாலும் (தன்) மதுரத்திற்குறையாது மிகும்,—

* தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுளியலிலே "வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துரையிலே நச்சினார்க்கினியர் வெண்பாவினிடையினும் முச்சீரடி சிறுபான்மை வருமெனக் கூறி, இவ்வெண்பாவையே உதாரணமாகக் காட்டினர்.

சங்கு சுட்டாலும் வெண்மை தரும் - சங்கானது (தன்னை நீறு கச்) சுட்டாலும் (மிகுந்த) வெள்ளைநிறத்தையே கொடுக்கும்.—(அவைபோல)—மேன்மக்கள் கெட்டாலும் மேன்மக்களே-மேலோர் (தாம் தம்முடைய சிநேகராலே) கெட்டாலும் (தம்முடைய நற்குணம் வேறுபடாமல்)மேலோராகவே விளங்குவார்.-நண்பு அல்லார் அளவளாய் நட்டாலும் நண்பு அல்லர் - சிநேக குணம் இல்லாத கீழோர், (தம்மோடு ஒருவர் கலந்து) சிநேகித்தாலும், சிநேகராகார். எ - று.

இ-ம். மேலோர், தஞ்சிநேகராலே தமக்குச் கேடுவந்தவிடத்தும், அவருக்கு நன்மையே செய்வர்: ஆதலின், அவரோடு தானே சிநேகித்தல்வேண்டும். எ-ம். (ச)

அடுத்து முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
யெடுத்த கருமங்க ளாகா—தொடுத்த
வுருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

இ - ள். தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள் எல்லாம் - கிளைத்த வடிவத்தால் நீண்ட உயர்வாகிய மரங்களெல்லாம்,—பருவத்தால் அன்றிப் பழா - (அது அது பழுக்குங்) காலம் வந்தாலல்லாமல், பழாவாம்.—(அதுபோல)—அடுத்து முயன்றாலும் - மேலும் மேலும் முயற்சி செய்தாலும்,—ஆகும் நாள் அன்றி எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - முடியுங்காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்த தொழில்கள் முடியாவாம். எ - று.

இ-ம். யாதொரு தொழிலையும் முடியுங்காலம் அறிந்து தொடங்கல் வேண்டும். எ-ம். (ரு)

உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றூண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கிற்
றளர்ந்து வளையுமோ தான்.

இ - ள். கல் தூண் - கல்லுக்கம்பமானது,—பெரும்பாரம் தாங்கின் பிளந்து இறுவது அல்லால் - பெரியபாரத்தைத் தாங்கிறைற் பிளந்து ஒடிவதல்லாமல்,—தான் தளர்ந்து வளையுமோ - தான் தளர்ந்து வளையுமோ (வளையாது:)—(அதுபோல)—உற்ற இடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர் - (தமக்கு ஆபத்து)வந்தவிடத்தே தம்முயிரைவிடுங் குணமுடையவர்.—பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ - தம்பகைவரைக்கண்டால், வணங்குவாரோ (வணங்கார்.) எ - று.

இ-ம். மானமுடையவர் ஆபத்துவந்தபோது உயிரை விடினும் விடுவரேயன்றி மானத்தை விடார். எ-ம். (௬)

நீரளவே யாகுமா நீராம்ப லூன்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வங்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

இ - ள். நீர் ஆம்பல் நீர் அளவே ஆகும் - நீரில் இருக்கின்ற அல்லியானது அந்த நீரினுடைய உயரத்தினளவாகவே உண்டாகும்:—(அதுபோல)—நுண் அறிவு தான் கற்ற நூல் அளவே ஆகும் - (ஒருவனுக்கு) நுட்பமாகிய அறிவானது தான் கற்ற நூலினளவாகவே உண்டாகும்,—தான் பெற்ற செல்வம் மேலைத் தவத்து அளவே ஆகும் - தான் பெற்ற செல்வமானது முற்பிறப்பிற்செய்த தவத்தினளவாகவே உண்டாகும்,—குணம் குலத்து அளவே ஆகும் - குணமானது (தான்பிறந்த) குலத்தினளவாகவே உண்டாகும். எ - று. ஆம் மூன்றும் அசைநிலை.

இ-ம். ஒருவருக்கு அறிவு நூலினளவாகவும், செல்வம் தவத்தினளவாகவும், குணம் குலத்தினளவாகவும், உண்டாகும். எ-ம்.

நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்

குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

இ-ள். நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே-நல்லவரைக் (கண்களாலே) காணுதலும் நல்லதே,—நல்லார் நலம் மிக்க சொல் கேட்பதுவும் நன்றே-நல்லவருடைய பயன் நிறைந்த சொல்லைக் (காதுகளினாலே) கேட்குதலும் நல்லதே,—நல்லார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய நற்குணங்களை (வாயினாலே)பேசுதலும் நல்லதே,—அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்நல்லவரோடு கூடி இருத்தலும் நல்லதே. எ - று.

இ-ம். நல்லவரைக் காணினும், அவர்சொல்லைக் கேட்பினும், அவர் குணங்களைப்பேசினும், அவரோடு கூடி இருப்பினும் நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் தலைப்படும். எ-ம். (அ)

தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே—தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

இ - ள். தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே - தீயவரைக் (கண்களாலே) காணுதலும் தீயதே;—தீயார் திரு அற்ற சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயவருடைய பயன் இல்லாத சொல்லைக் (காதுகளினாலே) கேட்குதலும் தீயதே;—தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே - தீயவருடைய தீக்குணங்களை (வாயினாலே) பேசுதலும் தீயதே;—அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் தீது - அத்தீயவரோடு கூடி இருத்தலும் தீயதே. எ - று.

இ-ம். தீயவரைக் காணினும், அவர்சொல்லைக் கேட்பினும், அவர்குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடியிருப்பினும் தீயறிவும் தீயொழுக்கமுமே தலைப்படும். எ-ம். (௯)

நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாந்—தொல்லுலகி
னல்லா ரொருவ ருளரே யவர்பொருட்
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

இ-ள். நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் - நெற்பயிரின்பொருட்டு இறைக்கப்பட்ட சலம்,—வாய்க்கால் வழி ஓடி - கால்வாய் வழியால் ஓடி,—ஆங்குப் புல்லுக்கும் பொசியும் - அங்கே இருக்கின்ற புல்லுகளுக்குங் கசிந்தூறும்:—(அதுபோல)—தொல் உலகில் நல்லார் ஒருவர் உளரே - பழமையாகிய உலகத்திலே நல்லவர் ஒருவராயினும் இருப்பாரே,—அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அவர்பொருட்டாகவே எல்லாருக்கும் மழை பெய்யும். எ - று. ஏ ஆம் இரண்டும் அசை.

இ-ம். நல்லவரைச்சேர்ந்த பிறரும் பயன்கொள்வர். எ-ம். ()

பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனான் முளையாதாம்—கொண்டபே
ராற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
யேற்ற கருமஞ் செயல்.

இ-ள். பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆனாலும் - (உமி நீங்குதற்கு) முன்னே முளைப்பதும் அரிசியேயாயினும்,—உமி விண்டு போனால் முளையாது - உமி நீங்கிப்போனால் (அவ்வரிசி) முளையாது:—(அதுபோல)—கொண்ட பேர் ஆற்றல் உடையார்க்கும் - (தம்மிடத்து) நீங்காத பெரிதாகிய வல்லமையை உடையவருக்கும்,—அளவு இன்றி ஏற்ற கருமம் செயல் ஆகாது - துணை வலி இல்லாமல் எடுத்துக்கொண்ட தொழிலைச்செய்தல் முடியாது. எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். எடுத்த கருமத்தை முடித்தற்கு மிக்க வல்லமையுடையவருக்கும் துணைவலியின்றி முடித்தல் இயலாது. எ-ம். ()

மடல்பெரிது தாழை மகிழினிது கந்த
முடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா—கடல்பெரிது
மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றூற
லுண்ணீரு மாகி விடும்.

இ - ள். தாழை மடல் பெரிது-தாழம்பூ * இதழ்களினாலே பெரிதாயிருக்கின்றது,—மகிழ் கந்தம் இனிது - மகிழம்பூ (இதழ்களினாலே சிறிதாயினும்) வாசனையினாலே (தாழம்பூவினும்) இனிதாயிருக்கின்றது,—கடல் பெரிது - சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கின்றது,—மண் நீரும் ஆகாது - (ஆயினும் அதிலுள்ள நீர் உடம்பழுக்கைக்)கழுவுதற்குத் தக்க நீருமாகாது,—அதன் அருகு சிற்றூறல் உண் நீரும் ஆகி விடும் - அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியிற் சுரக்கும் ஊற்றுநீர் குடிக்கத்தக்க நீருமாகும்:—(ஆதலினால்)—உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டா - (ஒருவரை) உருவத்தினாலே சிறியவரென்று(மதியாமல்)இருக்கவேண்டாம். எ - று. மண்ணுதல் - கழுவுதல். ஏ அசை.

இ-ம். இவர் சிறிது பயன்படுவர் இவர் பெரிது பயன்படுவர் என்றும், இவர் ஒருவிதத்தாலும் பயன்படார் இவர் பலவிதத்தாலும் பயன்படுவர் என்றும், அவரவர் குணங்களாலன்றி உருவத்தால் அறிதல் கூடாது. எ-ம். (கஉ)

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கு
மவையல்ல நல்ல மரங்கள்—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

இ - ள். கவை ஆகி - கிளைகளை உடையவைகளாகியும்,—கொம்பு ஆகி - கொம்புகளை உடையவைகளாகியும்,—காட்டு அகத்து நிற்கும் அவை நல்ல மரங்கள் அல்ல - காட்டினுள்ளே

* தாழை - தென்னை என்பாருமுளர்.

நிற்கின்ற அந்தமரங்கள் எல்லாம் நல்ல மரங்கள் அல்ல,—சவை நடுவே நீட்டு ஓலை வாசியாநின்முன் - சபையின் நடுவே (ஒருவர்) நீட்டிய ஓலையை வாசிக்க மாட்டாமல் நின்றவனும்,—குறிப்பு அறிய மாட்டாதவன் - (ஒருவருடைய) குறிப்பை அறியமாட்டாதவனுமே,—நல் மரம் - நல்லமரங்களாவர். எ - று. ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். கல்வியில்லாதவனும், ஒருவருடைய குறிப்பை அறியாதவனும், அறறிவுடைய மனிதராய்ப்பிறந்தாராயினும், ஓரறிவுடைய மரத்தினுங்கடையாவர். எ-ம். (கங)

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத்— தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.

இ - ள். கல்லாதான் கற்ற கவி - (இலக்கணவிலக்கியங்களைக் கற்றவர் பிழையற்ற கவியைச்சொல்லிப் பொருள் உரைக்க அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து அவைகளைக்) கற்றறியாதவன் (தன்னையுங் கற்றவனாகவே நினைத்துத் தான்) கற்ற (பிழையாகிய) கவியைச்சொல்லிப் பொருள் உரைத்தல்,—கானம் மயில் ஆடக் கண்டு இருந்த வான்கோழி-காட்டில் உள்ள மயிலானது (தனது அழகுள்ள கலாபத்தை விரித்து) ஆட (அதைப்) பார்த்துக்கொண்டிருந்த வான்கோழியானது,—தானும் அது ஆகப் பாவித்து - தானும் அம்மயிலாகவே நினைத்து,—தானும் தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும் – தானும் தனது அழகில்லாத சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும். எ-று.ஏ அசை.

இ—ம். கற்றவருடைய தொழிலை மேற்கொண்டானாயினுங் கல்லாதவன் கற்றவனாகான். எ—ம். (கச)

வேங்கை வரிப்புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி
யாங்கதனுக் காகார மானாற்போல்—பாங்கறியாப்

புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

இ - ள். வரிவேங்கைப் புலிநோய் தீர்த்த விடகாரி - வரிகளையுடைய வேங்கைப்புலிக்கு நஞ்சுநோயைத் தீர்த்த விஷ வைத்தியன்,—ஆங்கு அதனுக்கு ஆகாரம் ஆனால் போல் பாங்கு அறியா - அப்பொழுதே அப்புலிக்கு இரையானாற்போலத் தான் அழியுந்தன்மையை (ஆலோசித்து) அறியாமல்—புல் அறிவாளர்க்குச் செய்த உபகாரம்-அற்ப புத்தியையுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமும்,—கல்லின் மேல் இட்ட கலம் - கல்லின்மேலே போடப்பட்ட மட்பாத்திரம்போல அழிந்துபோம். எ - று.

இ-ம். மூடருக்கு உபகாரஞ்செய்யின், அவ்வுபகாரம் அழிவதன்றி, அவ்வுபகாரத்தைச் செய்தவனும் அழிவன். எ-ம்.

விஷஹாரி என்னும் வடமொழி விடகாரி என்றாயிற்று. அதற்கு விடத்தை அரிப்பவன் என்பது பொருள். போல் பாங்கு என்பது போலும் பாங்கு என விரியும்.

கல்லின்மேலிட்டகலம் என்பதற்குக் கல்லின்மேலே தாக்கிய மரக்கலம்போலும் எனப் பொருள்சொல்லினும் பொருந்தும்.()

அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா—மடைத்தலையி
லோடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

இ - ள். கொக்கு - கொக்கானது,—மடைத்தலையில் ஓடும் மீன் ஓட - நீர்மடையினிடத்து ஓடும் சிறுமீன்கள் எல்லாம் ஓட விட்டு,—உறு மீன் வரும் அளவும் வாடி இருக்கும் - பெருமீன் வரும் வரையும் அடங்கி இருக்கும்:—(அதுபோல)—அடக்கம் உடையார் - (தமக்கு எதிரிகளாகத் தகாதவர் எதிர்ப்படினும் ஓடிப் போக விட்டு எதிரிகளாகத் தக்கவர் எதிர்ப்படும் வரை

யும்)அடங்கியிருக்குங் குணமுடையவரை,—அறிவு இலர் என்று எண்ணி – அறிவில்லாதவரென்று கருதி,—கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - வெல்லுதற்கு நினைக்கவும் வேண்டுவதில்லை. எ-று. ஆம் அசை.

இ-ம். அடக்கமுடையவரது வலிமையை அறியாது அவரைவெல்ல நினைப்பவனுக்குத் தப்பாது கேடு வரும். எ-ம்.(கசு)

அற்ற குளத்தி னறுநீர்ப் பறவைபோ
லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல—ரக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
யொட்டி யுறுவா ருறவு.

இ – ள். அற்ற குளத்தின் அறு நீர்ப்பறவை போல் – (நீர்) வற்றிய குளத்தினின்றும் நீங்கிப்போகின்ற நீர்வாழ் பறவைகள் போல,—உற்றுழித் தீர்வார் உறவு அல்லர் - (ஒருவனுக்கு வறுமை) வந்தபொழுது நீங்குவோர் உறவாகார்;—அக்குளததில் கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே-அந்தக்குளத்திலே கொட்டியும் அல்லியும் நெய்தலும் போலவே,—ஒட்டி உறுவார் உறவு - (தாமும் வருத்தத்தை) அநுபவித்துக்கொண்டு(அவனை) விட்டு நீங்காதவரே உறவாவார். எ – று.

இ—ம். தாம் செல்வநீங்கி வறியராயவிடத்தும் தம்மைக் கைவிடாதவரையே உறவினராகக் கொள்க. எ-ம். (கஎ)

சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகுஞ்—சீரிய
பொன்னின்குடமுடைந்தாற் பொன்னாகுமென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

இ – ள். சீரியர் கெட்டாலும் சீரியரே – மேலோர் (தம்முடைய செல்வங்) கெட்டாலும், மேலோராகவே மதிக்கப்படுவார்,—சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் அங்கு என் ஆகும்-கீழோர்

(தம்முடையசெல்வங்) கெட்டால், அப்பொழுது அவருக்கு என்னமதிப்பு உண்டாகும்:—சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் பொன் ஆகும்-சிறப்பினையுடைய பொன்னால் ஆகிய குடம் உடைந்தாலும் பழைய பொன்னேயாகும்;—மண்ணின் குடம் உடைந்தக்கால் என் ஆகும்-மண்ணால் ஆகிய குடம் உடைந்தால், (அதற்கு) என்ன மதிப்பு உண்டாகும். எ - று. மற்று அசை.

இ—ம். செல்வம் இழந்த காலத்தினும் மேலோர் நன்குமதிக்கப்படுவர்; கீழோர் செல்வம் இழந்த காலத்தில் அவமதிக்கப்படுவர். எ-ம். (கஅ)

ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலி
னாழி முகவாது நானாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

இ - ள். ஆழ் கடலின் ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் - ஆழமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே முழுக அமுக்கி மொண்டாலும்,—நாழி நால்நாழி முகவாது-ஒருநாழியானது நாலுநாழி சலத்தை மொள்ளாது:—(அதுபோல)—தோழி - தோழியே,—நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் - (பெண்களுக்குத்) திரவியமும் நாயகனும் நேர்பட்டாலும்,—தம் தம் விதியின் பயனே பயன் - அவரவருடைய ஊழினளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும். எ - று.

இ-ம். எல்லாப்பொருளுங் கிடைத்தாலும், ஊழினளவேயன்றி அதிகமாக அநுபவித்தல் முடியாது. எ-ம். (கக)

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
வுடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி—யுடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கு
மம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

இ - ள். வியாதி உடன் பிறந்தே கொல்லும் - வியாதியா னது உடன்பிறந்தே கொல்லும்:—உடன் பிறந்தார் சுற்றத்தார் என்று இருக்க வேண்டா - (ஆதலால்) உடன்பிறந்தவரே துணை யாவோரென்று நம்பி இருக்கவேண்டுவதில்லை:—உடன் பிறவா மா மலையில் உள்ள மருந்தே பிணி தீர்க்கும் - உடன்பிறவாமல் பெரியமலையில் உள்ள மருந்தே அந்த வியாதியைத் தீர்க்கும்,— அம்மருந்து போல்வாரும் உண்டு - (ஆதலால்) அந்த மருந்து போல் (அந்நியராய் இருந்தும் ஆபத்திலே உதவிசெய்) வாருஞ் சிலர் உண்டு. எ - று.

இ-ம். உடன்பிறந்தாருள்ளே தீமைசெய்வோரும், அந்நிய ருள்ளே நன்மைசெய்வோரும் உண்டு. எ-ம். (உ0)

இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
யில்லாளு மில்லாளே யாமாயி—னில்லாள்
வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

இ - ள். இல்லாள் அகத்து இருக்க - (நற்குண நற்செய்கை களையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருப்பாளாயின்,—இல்லாதது ஒன்று இல்லை - (அவ்வீட்டில்) இல்லாத பொருள் ஒன்றுமி ல்லை,—இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின் - மனையாள் இல்லாமற் போனாளாயினும்,—இல்லாள் வலி கிடந்த மாற்றம் உரைக்கு மேல் - மனையாள் கடுமை பொருந்திய சொற்களைச் சொல்வா ளாயினும்,—அவ்வில் புலி கிடந்த தூறு ஆய் விடும் - அவ்வீடு புலி தங்கிய புதல்போல் ஆய்விடும். எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனையாள் இருக் கும் வீடே எல்லாப்பொருளும் நிறைந்தவீடு; அஃதல்லாத வீடு யாவருக்குங் கிட்டுதற்கு அச்சத்தை விளைவிக்கும். எ-ம். (உக)

எழுதியவா றேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே
கருதியவா றாமோ கருமங்—கருதிப்போய்க்

கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்த
முற்பவத்திற் செய்த வினை. [தேன்

இ - ள். இரங்கும் மடம் நெஞ்சே - வருந்துகின்ற அறியாமைபொருந்திய மனமே,—கருதிப் போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு - (நல்லபயனைப் பெறலாமென்று) நினைத்துப்போய்க் கற்பகதருவை அடைந்தவருக்கு—காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல் - (அது) எட்டிக்காயைக் கொடுத்ததாயின்,—முற்பவத்தில் செய்தவினை - (அதற்குக் காரணம் அவர்) முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையாகும்.—கருமம் கருதியவாறு ஆமோ – செய்தொழில்கள் (நீ) நினைத்தபடியே ஆகுமோ—எழுதியவாறே காண்-(கடவுள்) விதித்தபடியே ஆகும் என்று அறிவாயாக. எ - று.

இ-ம். செய்தொழில்கள் ஊழின்படி யன்றி அவரவர் நினைத்தபடி முடியா. எ-ம். (உஉ)

கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே—விற்பி
நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே [டித்து
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

இ - ள். கயவர் கடுஞ்சினத்துக் கல்பிளவோடு ஒப்பர் - கீழோர், (தம்முள்ளே) கடுங்கோபத்தினால் வேறுபட்டால், கல்லினுடைய பிளவுகளைப் போல்வர் [திரும்பிக்கூடார்;]—பொன் பிளவோடு ஒப்பாரும் போல்வார்–(அப்படி வேறுபட்டபோது) பொன்னினுடைய பிளவுகளோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பாவர் [ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்;]—சீர் ஒழுகு சான்றோர் சினம் - சிறப்புமிக்க அறிவுடையோருடையகோபம்,—வில் பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல மாறும் - வில்லைப்பிடித்து (அம்பினாலே) சலம் பிளக்க எய்த (அதனுடைய) பிளவுகள்போல (அப்போதே) நீங்கும். எ—று. ஏ இரண்டும் அசை.

இ-ம். கோபத்தினால் வேறுபட்டவிடத்துக் கடையாயார் எக்காலத்துங்கூடார்; இடையாயார் ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்; தலையாயார் பிரிந்த அப்பொழுதே கூடுவர். எ-ம். (உரு)

நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போற்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

இ-ள். கயத்தின் நல் தாமரை நல் அன்னம் சேர்ந்தால் போல் - குளத்தில் உள்ள நல்ல தாமரைப்பூவை நல்ல அன்னப் பறவை சேர்ந்தாற்போல,—கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் - கற்றறிந்தவரைக் கற்றறிந்தவரே விரும்பிச்சேர்வார்;—முதுகாட்டில் பிணம் காக்கை உகக்கும் - சுடுகாட்டிலே கிடக்கின்ற பிணத்தைக் காக்கையே இச்சிக்கும்,—(அதுபோல)--கற்பு இலா மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் - கல்வியில்லாத மூடரை மூடரே கொண்டாடுவர். எ - று.

இ-ம். கற்றவரோடு கற்றவரே சிநேகஞ்செய்வர், மூடரோடு மூடரே சிநேகஞ்செய்வர். எ-ம். (உச)

நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையு
மஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு—நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

இ - ள். நாகம் தான் நஞ்சு உடைமை அறிந்து கரந்து உறையும் - நல்ல பாம்பு தான்விஷம் உடையதாயிருத்தலை அறிந்து ஒளித்துக்கொண்டு இருக்கும்;—நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாப்புறம் கிடக்கும் - (தன்னிடத்தில் விஷம் இல்லாத) நீர்ப்பாம்பு அஞ்சாமல் வெளியிலே கிடக்கும்;—(அவைபோல)—நெஞ்சில் கரவு உடையார் தம்மைக் கரப்பர் - மனத்தினுள்ளே வஞ்சனையை

உடையவர் தம்மைத் தாமே மறைப்பார்;—கரவு இலா நெஞ்சத்தவர் கரவார் - வஞ்சனை இல்லாத மனத்தை உடையவர் (அப்படித்தம்மை) மறைக்கமாட்டார். எ - று.

இ-ம். வஞ்சனையுடையவர் மறைந்தொழுகுவர்; வஞ்சனையில்லாதவர் வெளிப்பட்டொழுகுவர். எ-ம். (உரு)

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்—மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

இ — ள். மன்னனும் மாசு அறக் கற்றோனும் சீர் தூக்கின் - அரசனையும் குற்றந்தீரக் கற்ற வித்துவானையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால்,—மன்னனில் கற்றோன் சிறப்பு உடையன் - அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்பை உடையவனாவன்.—மன்னற்குத் தன் தேசம் அல்லால் சிறப்பு இல்லை - அரசனுக்கு அவனுடைய தேசத்தில் அல்லாமல் (அந்நியதேசங்களிலே) சிறப்பு இல்லை,—கற்றோற்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு - வித்துவானுக்கு (அவன்) போன தேசங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்பு உண்டாகும். எ - று.

இ-ம். அரசனிலும் வித்துவானே சிறப்புடையன்.எ-ம். ()

கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற
மல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்ற—மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

இ - ள். மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம் - மெல்லிய வாழைமரத்துக்கு அது ஈன்ற காயே இயமனாகும்;—(அதுபோல)—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்று உணர்ந்தார் சொல் கூற்றம் - கற்றறியாத மனிதருக்குக் கற்றறிந்தவருடைய உறு

திக்சொல்லே இயமனாகும்;—அல்லாத மாந்தர்க்கு அறம் கூற் றம் - (தருமமுடையவர்) அல்லாத மனிதருக்குத் தருமமே இய மனாகும்;—இசைந்து இல்லிற்கு ஒழுகாப் பெண் கூற்றம் - (கண வன் கருத்துக்கு) உடன்பட்டு இல்லறத்தில் ஒழுகாத மனையா ளே (அக்கணவனுக்கு) இயமனாகும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். கற்றறிந்தவருடைய உறுதிமொழியினாலே கல்லாத வருக்கும், தருமத்தினாலே பாவிகளுக்கும், கற்புநிலையில்லாத மனையாளாலே கணவனுக்கும் துன்பம் விளையும். எ-ம். (உஎ)

சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலாற்—றந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

இ - ள். மெல் சந்தனக் குறடு - மிருதுவாகிய சந்தனக் கட்டையானது,—தான் தேய்ந்த காலத்தும் கந்தம் குறைப டாது - தான் தேய்ந்துபோனகாலத்திலும்,(தன்னுடைய) பரிம ளத்திற் குறையாது:—ஆதலால்-ஆதலினாலே,—தார் வேந்தர் - சேனையை உடைய அரசர்கள்,—கேட்டால் தம் தம் தனம் சிறி யர் ஆயினும் - கேட்டினாலே தங்கள் தங்கள் செல்வத்தினாலே குறைந்தவரானாலும்,—மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனவலிமை யிலே குறைந்தவராவரோ, (ஆகார்.) எ - று.

இ-ம். அரசர்கள் செல்வத்திற் குறைந்தாலும் மனவலிமை யிற் குறையார்கள். எ-ம். (உஅ)

மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
வுருவு முயர்குலமு மெல்லாந்—திருமடந்தை
யாம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

இ - ள். மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய சுற்றமும்,—வான் பொருளும் - மேலாகிய பொருளும்,—நல்ல உருவும் – நல்ல அழகும்,—உயர்குலமும் எல்லாம் – உயர்வாகிய குலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம்,—திரு மடந்தை ஆம் போது அவளோடும் ஆகும் - ஸ்ரீதேவிவந்து கூடும்பொழுது அவளுடனே வந்து கூடும்,—அவள் பிரிந்து போம்போது அவளோடும் போம் - அவள் நீங்கிப் போம்பொழுது அவளுடனே நீங்கிப்போகும். எ - று.

இ-ம். சுற்றமும், பொருளும், அழகும், உயர்குலமும் நிலையுடையனவல்ல. எ-ம். (உகூ)

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
யாந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

இ - ள். மரம் – மரங்களானவை,—மாந்தர் குறைக்கும் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும்,—குளிர் நிழலைத் தந்து மறைக்கும் - (அவருக்குங்) குளிர்ச்சியாகிய நிழலையே கொடுத்து (வெய்யிலை அவர்மேலே பட ஒட்டாமல்) மறைக்கும்:—(அதுபோல)—அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர்,—சாம் தனையும் தீயனவே செய்திடினும் - (தாம்) இறந்துபோமளவும் (தமக்கு இறந்து போகத்தக்க) தீங்குகளையே (பிறர்) செய்தாராயினும்,—தாம் அவரை ஆம் தனையும் காப்பர் - தாம் அவரையும் (தம்மாலே) ஆகுமளவும் (நன்மையேசெய்து) காப்பார். எ - று. ஆம் அசை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். அறிவுடையவர் தமக்குத் தீங்கு செய்வோருக்கும் நன்மையே செய்வர். எ-ம். (௩௰)

வாக்குண்டாமுறை முற்றிற்று.

இ - ள். மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய உறவும்,—வான் பொருளும் - மேலாகிய பொருளும்,—நல்ல உருவும் — நல்ல அழகும்,—உயர்குலமும் எல்லாம் — உயர்வாகிய குலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம்,—திரு மடந்தை ஆம்போது அவளோடும் ஆகும் - ஸ்ரீதேவிவந்து கூடும்பொழுது அவளுடனே வந்து கூடும்,—அவள் பிரிந்து போம்போது அவளோடும் போம் - அவள் நீங்கிப் போம்பொழுது அவளுடனே நீங்கிப்போகும். எ - று.

இ-ம். சுற்றமும், பொருளும், அழகும், உயர்குலமும் நிலையுடையனவல்ல. எ-ம். (உக)

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
யாந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர்—மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டீர் மரம்.

இ - ள். மரம் — மரங்களானவை,—மாந்தர் குறைக்குந்தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும்,—குளிர் நிழலைத் தந்து மறைக்கும் - (அவருக்குங்) குளிர்ச்சியாகிய நிழலையே கொடுத்து (வெய்யிலை அவர்மேலே பட வொட்டாமல்) மறைக்கும்:—(அதுபோல)—அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர்,—சாந் தனையும் தீயனவே செய்திடினும் - (தாம்) இறந்துபோமளவும் (தமக்கு இறந்து போகத்தக்க) தீங்குகளையே (பிறர்) செய்தாராயினும்,—தாம் அவரை ஆந் தனையும் காப்பர் - தாம் அவரையும் (தம்மாலே) ஆகுமளவும் (நன்மையேசெய்து) காப்பார். எ - று. ஆம் அசை. கண்டீர் முன்னிலையசை.

இ-ம். அறிவுடையவர் தமக்குத் தீங்கு செய்வோருக்கும் நன்மையே செய்வர். எ-ம். (௩௦)

வாக்குண்டாமுரை முற்றிற்று.